

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е №178

[населено място] 22.11.2018 г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, ТРЕТИ въззивен състав, в закрито заседание на двадесет и втори ноември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

след като се запозна с докладвано от съдия Георгиева ВЧНД № 521 по описа на АСНС за 2018 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.270 НПК и глава Двадесет и втора от НПК .

С протоколно определение от 25 октомври 2018г. постановено по НОХД 2617/2018г. по описа на СНС 14 състав ,с което е изменил мярката за неотклонение на подсъдимия П. Д. от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“ ,като определил тя да се изтърпява на адрес [населено място],[адрес].

В последствие с протоколно определение от 2 ноември 2018г.СНС по искане на съпругата на подсъдимия Д.,която е и негов защитник, е изменил мястото на изтърпяване на мярката за неотклонение „Домашен арест“на постоянния адрес по лична карта на този подсъдим в[адрес].

СНС е пропуснал да се произнесе относно възлагането на контрола върху изпълнение на мярката за неотклонение и по делото липсва уведомление до съответните структури на МВР,които контролират изпълнението на този вид мярка,така както изисква нормата на чл.62 от НПК и в двете определения-първоначалното определяне на мястото на изтърпяване и последващото изменение на адреса т.е. към момента тази мярка не се контролира от съответните структури на МВР по местонахождение на адреса.Налице е пропуск на първоинстанционния съд ,който е останал незабелязан от прокуратурата,при положение ,че по отношение на този подсъдим няма никаква друга мярка за процесуална принуда,като например тази по чл.68 от НПК-“Забрана за напускане на пределите на Република Б..

Против определението за изменение на мярката за неотклонение в законовия срок за атакуване на съдебния акт е постъпил протест от СП.

В протеста се излагат оплаквания за не законосъобразност и не обоснованост на съдебния акт.Твърди се ,че мярката за неотклонение е изменена без съдът да отчете липсата на промяна в обстоятелствата относими към вида на мярката за неотклонение и с това освен грубо нарушение на НПК се накърнява на общественото доверие в правораздавателните органи. Прокурорът е изложил доводи за това,че делото е в съдебната фаза и до момента целия наказателен процес въпреки тежестта на обвинението се е развил бързо и напълно в разумни срокове,като задържането на подсъдимия Д. е от 17 април 2018г.т.е.

С протеста се иска отмяна на определението на СНС и постановяване на ново,с което да се остави без уважение искането на адв.Т. в качеството и на защитник на подсъдимия Д. за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в „домашен арест“.

Възражение на защитата на подсъдимия Д.-адв.Т. и лично от подсъдимия не е постъпило в законоустановения срок.АСНС приема ,че протестът е връчен лично от

председателя на състава на 12 ноември 2018г. на защитата,което е видно от отбелязването скрепено с подписа на председателя на 14 състав на СНС.Срокът на възражение е изтекъл на 19 ноември 2018г.

АСНС като се запозна с оплакванията в протеста и при направената служебна проверка приема за установено следното:

ПРОТЕСТЪТ Е ОСНОВАТЕЛЕН.

СНС е бил сезиран с искане по реда на чл.270 от защитата на подсъдимия Д. в съдебното заседание на 25 октомври 2018г. адв. Т..Искането е било обосновано с няколко обстоятелства:продължителността на задържане,приключилият пред първоинстанционния съд разпит на св.В.,обстоятелството ,че към 25 октомври съдът е разпитал всички свидетели,които са свързани с дейността на подсъдимия,здравословното му състояние.

СНС безкритично и без да коментира всички относими към мярката за неотклонение обстоятелства изцяло е възприел и доразвил тезата на защитата в мотивите на съдебния си акт в производството по чл.270 ал. 1от НПК.Не е преценил адекватно с оглед доказателствата събрани в хода на съдебното следствие до момента има ли изменение на обстоятелствата ,които се преценяват като основание за изменение на мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в „ДОМАШЕН АРЕСТ

СНС не е съобразил изменението на НПК в ал.2 на чл.270 НПК/Д.в. бр.63 от 2017г./,според което е отпаднала забраната да се разглежда въпроса за обоснованото предположение,разбира се в степен ,че да не води до създаване на основание по чл.29 ал.2 от НПК.

В нормата на чл.270 ал.1 от НПК законодателят е поставил като предпоставка за изменение на мярката за неотклонение „ПРОМЯНА НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА“.Тази предпоставка се определя с оглед доказателствата по всяко конкретно дело и за всеки от обвиняемите по отделно.Като такава промяна за подсъдимия Д. СНС е приел ,че е обстоятелството ,че са разпитани всички свидетели ,които са служители в Община „М.“ ,поради което е отпаднала опасността подсъдимият Д. да им въздейства неправомерно.Този аргумент на първоинстанционния съд въззивната инстанция не го възприема като определящ промяна на обстоятелствата.По делото предстои да се разпитват и други свидетели,които макар и да не са служители на общината имат отношение към изложените в обвинителния акт обстоятелства и касаят съучастническата дейност на тримата подсъдими.СНС не е отчел обстоятелството ,че подсъдимият не дал обяснение,не са дали такива и другите подсъдими.Въздействието по конкретното дело върху обективното събиране на доказателства в хода на съдебното следствие е разнопосочно като от доказателствата не биха могли да бъдат изключени евентуални обяснения ,ако подсъдимият реши да даде такива,както и евентуално провеждане на очни ставки.СНС прекалено стеснително и без да прецени отзвук на конкретното дело в обществото е възприел тезата на защитата на подсъдимия,че тъй като са разпитани една група свидетели свързани служебно с Община „М.“ е отпаднала опасността от неправомерно въздействие върху гласните доказателства по делото и това е преценено неправилно като промяна на обстоятелствата в полза на извода ,че мярката на подсъдимия следва да бъде изменена в по-лека такава.

АСНС намира ,че няма промяна в степента на обществената опасност на престъплението ,в което подсъдимият е обвинен- по чл.302а вр. чл.302 т.1 и 2,вр. с чл.301 ал.1 пр.1 и 2 във вр. с чл.26 ал.1 1във вр. с чл.20 ал.4 във вр. с ал. 1 от НК,като предмет на престъплението са 70000 евро,а минималното наказание,предвидено за това деяние е 10 г. лишаване от свобода кумулативно с глоба,конфискация и лишаване от права по чл.37 ал.1т.6 и 7 от НК.

Не е налице промяна в доказателствата .Разпитани са голям брой свидетели в това число и пострадалия и всички ,които са били служебно свързани с общината в[име].Показанията им са еднопосочни и непротиворечиви.Не се наблюдава противоречие между гласните доказателства събрани до момента в хода на съдебното следствие и изготвените ВДС от експлоатирани СРС .Предстои изслушване на техническите експертизи включително и тези свързани с белязването на парите и следите установени по дрехите и ръцете включително и на подс. Д..Предстои предявяване на веществени доказателства.Т.е. към момента в хода на съдебното следствие се проверяват доказателствата, представени с обвинителния акт.

Именно с оглед на събраните в хода на съдебното следствие доказателства не е наличен извод за промяна на обстоятелствата в насока да се разколебава обосноващото предположение. Анализ в тази насока липсва в мотивите на определението на СНС дори и в най-общ вид , каквото е минималното изискване на закона в това производство.

От доказателствата събрани на ДП и в хода на съдебното следствие може да се направи извода ,че механизмът на престъплението в което Д. е обвинен, разкрива упорито преследване на целта и резултата от подобна дейност .При преценка на промяната в обстоятелствата задължително първоинстанционният съд макар и обвинението да е при условията на съучастие е следвало да прецени конкретния принос на подсъдимия Д. като подбудител,като съобрази в тази насока показанията на св.В..Този пропуск в разсъжденията на СНС му е попречил правилно да прецени дали са налице промяна в обстоятелствата ,а от там и да подходи законосъобразно и обосноващо към крайния извод –изменение на мярката за неотклонение.

АСНС е изхождайки от доказателствата е категоричен,че в случая не е налице неразумен срок на задържането на подс.Д..Производството по това дело от момента на образуването му и до настоящия е протекло в изключително кратки процесуални срокове - по-малко от една година ,а подсъдимият Д. е задържан от 17 април 2018г. и до момента са изтекли 7 месеца и 5 дни.Твърденията за нарушения правата на подсъдимия според изискванията изведени от ЕКЗПЧОС са неоснователни .До момента липсват каквито и да е нарушения на принципите на националното и европейското законодателство.

Следва да се отбележи ,че няма място да се преценява като критерий - “намален интензитет“ на престъпната дейност на подсъдимия, защото същата е принудително преустановена от компетентните органи.Опасността от извършване на престъпление се извежда от тежестта на обвиненията .

Няма промяна в семейното положение на подсъдимия ,който има две малолетни деца ,за които грижата е в тежест на майката.Съпругата на подсъдимия е негов защитник, но тя е пожелала подсъдимият да не бъде в жилището ,където живеят тя и децата.

СНС е приел ,че е налице влошено здравословно състояние на подсъдимия Д..Същото е непроменено от началото на задържането-т.е към момента на получаване на парите от св.В. и пренасянето им и до настоящия момент.Налице е офталмологична СМЕ изготвена от в.л. д-р Д. изслушана от съда в съдебното заседание на 13.09.2018г.според която подсъдимият има намалено зрение-касае се за бавно прогресивно намаление на зрението,което не се влияе от условията в ареста Няма данни за влошаване на зрението и прогресията на заболяването е възможна независимо от условията ,в които живее подсъдимия.С протоколно определение от 13-09-2018г- СНС въз основа на тази експертиза е отказал да измени мярката за неотклонение на подсъдимия Д.,т.е. и по отношение на здравословното състояние липсва промяна на обстоятелствата ,тъй като веднъж вече съдът въз основа точно на тези доказателства се е произнасял.Нови доказателства за последващо влошаване на здравословното състояние на подсъдимия

Д. липсват.

Тук е мястото да се обърне внимание на СНС ,който видно от материалите по делото не само, че неправилно е изменил мярката на подсъдимия Д. , допуска системно един и същи пропуск- не се прилага чл.62 ал.5 от НПК.За да бъде контролирана мярката „домашен арест“ то МВР и поделенията му трябва да бъдат уведомени ,като в диспозитива на определението трябва да се съдържа **ВЪЗЛАГАНЕ НА ФУНКЦИЯТА ПО КОНТРОЛ НА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЯРКАТА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ „ДОМАШЕН АРЕСТ“**. Като е изменил марката на подсъдимия Д. първоинстанционният съд не е отложил изпълнението на определението. Съдът не е обсъдил при произнасяне съдебния акт дали е налице основание да се отложи изпълнението определението за изменение на мярката за неотклонение до влизането му в сила въпреки наличието на доказателства ,които обосновават такова отлагане .

Изхождайки от доказателствения материал по делото и констатираните пропуски , АСНС не намира за необходимо да преценява процесуалното поведение на подсъдимия за времето от 25 октомври и до момента ,защото в тази насока поради това ,че не е възложен контрол върху мярката „домашен арест“ не могат да се правят обосновани изводи в пълнота.Явяването на подс.Д. в две съдебни заседания не е достатъчен довод да се приеме ,че не се е отклонил от задължението си по мярката за неотклонение.

Протестираното определение страда от липса на яснота и изчерпателност по отношение на основанието визирано в чл.270 от НПК-ПРОМЯНА НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА.Същото е необосновано поради това ,че изводите са в драстично противоречие с доказателствата по делото.Поради всички посочени в мотивите на въззивната инстанция пропуски определението на СНС е незаконосъобразно.

Съдът не е обсъдил при произнасяне съдебния акт дали е налице основание да се отложи изпълнението определението за изменение на мярката за неотклонение до влизането му в сила въпреки наличието на доказателства ,които обосновават такова отлагане .

Предвид на изложеното АСНС намира за основателен протеста на СП ,който следва да бъде уважен ,като бъде отменено определението от 25.10.2018г.,с което мярката за неотклонение на подсъдимия Д. е била изменена от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“,като вместо тава искането за изменение на мярката му за неотклонение бъде оставено без уважение.

Водим от горното АСНС

О П Р Е Д Е Л И

ОТМЕНЯВА протоколно определение от 25 октомври 2018г. постановено по НОХД 2617/2018г. по описа на СНС 14 състав с което е изменил мярката за неотклонение на подсъдимия П. Г. Д. от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“ ,като вместо това ПОСТАНОВЯВА :

ОСТАВЯ без уважение искането на подсъдимия П. Г. Д. и защитата му за изменение на мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека такава.

Препис от определението да се изпрати на ОЗ“Охрана „ за изпълнение.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.